

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- νιώθουν ανεξάρτητοι και ικανοί να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο ανάλογα με τις δυνατότητές τους
- δρα προφυλακτικά για τη σωματική, ψυχοσυναισθηματική και πνευματική υγεία των ηλικιωμένων → τους διευκολύνει ώστε να είναι δραστήρια και ενεργά μέλη της κοινωνίας
- η άμεση εμπλοκή με τους νεότερους καταρρίπτει έμπρακτα τα στερεότυπα

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα παραδείγματα εθελοντικών δράσεων που εμπλέκουν τους ηλικιωμένους με τις νεότερες γενιές αποτελούν τεκμήριο επιτυχίας της διαγενεακής επικοινωνίας. Επομένως, αποδεικνύουν στην πράξη την κύρια θέση της κειμενογράφου, ότι δηλαδή η δημιουργία δεσμών επικοινωνίας των γενεών μέσω του εθελοντισμού ενισχύει την κοινωνική συνοχή.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. α
2. δ
3. β
4. γ
5. α

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία τα εξής:

- επιδείκνυε υπεροπτική συμπεριφορά, είχε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και χαρακτήρα αλαζονικό: «εγωιστής, εγωπαθής, καθόλου δημοφιλής στις συντροφικές» των μαθητών του γυμνασίου, «φαντασμένος, περιαυτολόγος»
- υποτιμούσε, περιφρονούσε τους μαθητές τους ως κατώτερους: «ούτε που με λογάριζε καθόλου», «είχε την ιδέα πώς ήταν καλύτερος απ' όλους, πως ήξερε πολύ περισσότερα πράγματα από μας», «Πήγαινε συχνά περίπατο μοναχός του κι έκανε τάχα πως δεν μας έβλεπε αν μας συναντούσε στο δρόμο», «Συλλογίζομαι διάφορα πράγματα πολύ ανώτερα από την παρέα»
- χαρακτηριζόταν από αιφνίδιες εξάρσεις θυμού, η συμπεριφορά του έδειχνε άνθρωπο οξύθυμο: «θύμωνε κι έλεγε λόγια προσβλητικά», «ξαφνικά, έπιανε τον καβγά κι έβριζε και δερνότανε και πετούσε πέτρες και κανείς δεν ήξερε να εξηγήσει ποιος ήταν ακριβώς ο λόγος του θυμού του», όχι στον σχολικό χώρο, αλλά δημοσίως, και μάλιστα σε πολυσύχναστα μέρη, γεγονός που προκαλούσε αρνητικά σχόλια του κόσμου γενικότερα για τους συνομηλίκους του: «κι έλεγαν ύστερα πως τα παιδιά του γυμνασίου ήταν αλάνια και παλιόπαιδα»
- ρητή δήλωση αν θα ήθελε και γιατί να γίνει προσωπικός/ή φίλος/η του Ρωμούλου.